

dzeń elektrycznych nie przystosowanych do ciągłej eksploatacji.

- 4) ustawiania grzejnych urządzeń elektrycznych na przedmiotach i materiałach palnych; wszystkie urządzenia elektryczne grzejne należy ustawiać na niepalnych podstawach lub płytach w odległości co najmniej 0,6 m od materiałów łatwo palnych i 0,3 m od materiałów trudno palnych,
- 5) zastawiania dojścia do czynnych tablic rozdzielczych, wyłączników, przełączników itp. urządzeń elektrycznych oraz gazomierzy,
- 6) pozostawiania nie wyłączzonego dopływu prądu elektrycznego po zakończeniu pracy w zakładach pracy, magazynach, halach targowych, sklepach itp. obiektach z wyjątkiem oświetlenia nocnego,
- 7) stosowania na osłony punktów świetlnych materiałów łatwo zapalnych; odległość osłony wykonanej z materiału trudno zapalnego od żarówki powinna wynosić co najmniej 5 cm,
- 8) przechowywania w pomieszczeniach wewnątrz budynków butli napełnionych gazem palnym (propan-butan) o wadze ładunku ponad 11 kg; temperatura w tych pomieszczeniach nie może przekraczać 35°C.

2. Osobom nie posiadającym wymaganych kwalifikacji zawodowych zabrania się dokonywania samodzielnie:

- 1) przeróbek i remontów urządzeń oraz instalacji elektrycznych lub gazowych, budowy dodatkowych punktów odbioru energii elektrycznej albo gazowej,
- 2) naprawiania uszkodzonych bezpieczników.

§ 5. Niezależnie od obowiązku przestrzegania zasad określonych w § 2, 3 i 4 w zakładach pracy zabrania się:

- 1) używania otwartego ognia i palenia tytoniu w miejscach określonych przez kierownictwo zakładu. Miejsca te powinny być oznaczone tablicami; w zakładzie, w którym obowiązuje zakaz palenia tytoniu, należy wyznaczyć miejsca palenia i zaopatrzyć je w popielnice z materiałów niepalnych,
- 2) pozostawiania po zakończeniu pracy maszyn lub urządzeń technicznych nie oczyszczonych z pyłów, kurzu, smarów palnych, odpadów produkcyjnych itp.,
- 3) przechowywania w pomieszczeniach produkcyjnych płynów łatwo zapalnych w ilościach większych aniżeli wynosi zapotrzebowanie dobowe; w zakładach o dużym zużyciu płynów łatwo zapalnych zapas tych płynów powinien znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu; płyny te mogą być przechowywane tylko w naczyniach z materiałów niepalnych i zabezpieczonych przed stłuczeniem;

- 4) pozostawiania czyszciva do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamkniętych naczyniach z materiałów niepalnych,
- 5) przechowywania odzieży ochronnej i roboczej w miejscach nie przeznaczonych do tego celu,
- 6) przechowywania niebezpiecznych pożarowo substancji chemicznych w ilościach przekraczających dobowe zapotrzebowanie produkcji w pomieszczeniu nie wydzielonym, jak również wydzielonym, lecz nie odpowiadającym wymaganiom dla tego rodzaju pomieszczeń,
- 7) przechowywania w bezpośrednim sąsiedztwie, bez należytego zabezpieczenia substancji, których wzajemne oddziaływanie może spowodować zapalenie się lub wybuch;
- 8) używania otwartego ognia do odmrażania przewodów rurowych w obudowie palnej lub w odległości mniejszej aniżeli 1 m od palnych elementów konstrukcyjnych oraz innych materiałów palnych, znajdujących się w pomieszczeniu.

§ 6. 1. W budynkach zakładów pracy i obiektów przemysłowych, usługowych i handlowych, w których występuje zagrożenie bezpieczeństwa ludzi, należy przestrzegać, aby w każdym pomieszczeniu posiadającym zakratowane okna, kraty co najmniej jednego okna były otwierane od wewnątrz, jeżeli pomieszczenie takie nie posiada dwóch innych wyjść ewakuacyjnych.

2. W budynkach zakładów pracy i obiektów przemysłowych, usługowych i handlowych należy na widocznym miejscu wywiesić instrukcję alarmowania straży pożarnych na wypadek pożaru i aktualizować ją w razie potrzeby.

§ 7. 1. Właściciele, użytkownicy i zarządzający budynkami są obowiązani zaopatrzyć się w sprzęt przeciwpożarowy, który powinien być umieszczony w dostępnym miejscu.

2. Szczegółowe zasady zaopatrzenia budynków w sprzęt przeciwpożarowy określi Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 8. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 sierpnia 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach oraz na budowach (Dz. U. Nr 49, poz. 360),
- 2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia 1955 r. w sprawie przestrzegania warunków bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy instalowaniu piecyków przenośnych (Dz. U. Nr 39, poz. 245).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: K. Świtła

121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 maja 1969 r.

w sprawie ograniczenia połowów niektórych gatunków ryb włokiem na wodach Północno-Zachodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do połowów dokonywanych przez polskie statki rybackie na wodach rejonów 1, 2, 3, 4 i 5 Północno-Zachodniego Atlantyku, usta-

lonych w Międzynarodowej konwencji o rybołówstwie na Północno-Zachodnim Atlantyku (Dz. U. z 1962 r. Nr 31, poz. 143) i obejmujących niżej określone obszary wód:

rejon 1 — wody położone na północny wschód od linii biegnącej od punktu o współrzędnych 75°00' szerokości geograficznej północnej i 75°30' długości geograficznej zachodniej do punktu o współrzędnych 69°00' szerokości geograficznej północnej i 59°00' długości geograficznej zachodniej, dalej wody położone na wschód od 59°00' długości geograficznej zachodniej oraz wody położone na północny wschód od linii biegnącej od punktu współrzędnych 61°00' szerokości geograficznej północnej i 59°00' długości geograficznej zachodniej do punktu o współrzędnych 52°15' szerokości geograficznej północnej i 42°00' długości geograficznej zachodniej. Wschodnią granicą rejonu biegnie od ostatnio podanego punktu (52°15' N i 42°00' W) w kierunku północnym wzdłuż linii 42°00' długości geograficznej zachodniej do 59°00' szerokości geograficznej północnej, a następnie w kierunku zachodnim wzdłuż tego równoleżnika do przecięcia długości geograficznej 44°00' i od tego punktu w kierunku północnym do Przylądka Farvel w Grenlandii;

rejon 2 — wody położone na południowy zachód od linii biegnącej od punktu o współrzędnych 61°00' szerokości geograficznej północnej i 59°00' długości geograficznej zachodniej do punktu o współrzędnych 52°15' szerokości geograficznej północnej i 42°00' długości geograficznej zachodniej. Północną granicę rejonu wyznacza równoleżnik 61°00' szerokości geograficznej północnej, południową zaś granicę — równoleżnik 52°15' szerokości geograficznej północnej;

rejon 3 — wody położone na południe od równoleżnika 52°15' szerokości geograficznej północnej i na wschód od linii biegnącej prosto na północ od Cape Bauld na północnym wybrzeżu Nowej Funlandii do równoleżnika 52°15' szerokości północnej; na północ od równoleżnika 39°00' szerokości północnej oraz na północny wschód od linii biegnącej skośnie w kierunku północno-zachodnim, przebiegającej przez punkt o współrzędnych 43°30' szerokości północnej i 55°00' długości zachodniej w kierunku punktu o współrzędnych 47°50' szerokości północnej i 60°00' długości zachodniej, aż do przecięcia linii prostej łączącej Cape Ray na wybrzeżu Nowej Funlandii z Cape North na wyspie Cape Breton Island; dalej w kierunku północno-wschodnim wzdłuż wyżej wymienionej linii do Cape Ray;

rejon 4 — wody położone na zachód od rejonu 3 i na wschód od linii rozpoczynającej się w punkcie zakończenia się granicy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki i Kanadą w Grand Manan Channel w punkcie o współrzędnych 44°46'35.34" szerokości geograficznej północnej i 66°54'11.23" długości zachodniej; dalej prosto na południe do równoleżnika 43°50' szerokości północnej; dalej prosto na zachód do południka 67°40' długości zachodniej; dalej prosto na południe do równoleżnika 42°20' szerokości północnej; dalej prosto na wschód do punktu na 66°00' długości zachodniej; dalej wzdłuż linii skośnej w kierunku południowo-wschodnim do punktu o współrzędnych 42°00' szerokości północnej i 65°40' długości zachodniej; dalej prosto na południe do równoleżnika 39°00' szerokości północnej;

rejon 5 — wody położone na zachód od zachodniej granicy rejonu 4. Południowa granica rejonu 5 biegnie wzdłuż równoleżnika 39°00' szerokości geograficznej północnej, a zachodnia — wzdłuż południka 71°40' długości geograficznej zachodniej.

§ 2. 1. Zabrania się w rejonie 1 dokonywania połowu dorsza (*Gadus morhua* L.), plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus* L.), karmazyna (*Sebastes*), halibuta białego (*Hippoglossus*

hippoglossus L.), halibuta niebieskiego (*Reinhardtius hippoglossoides* Walb.), szkarłaci (Glyptocephalus cynoglossus L.) i niegładzic (*Hippoglossoides platessoides* Fab.) przy użyciu włóków manilowych o wielkości oczka mniejszej niż 130 mm lub 5 1/8 cala albo włóków stylonowych o wielkości oczka mniejszej niż 121 mm.

2. Zabrania się w rejonie 2 dokonywania połowu dorsza (*Gadus morhua* L.), plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus* L.), karmazyna (*Sebastes*), halibuta białego (*Hippoglossus hippoglossus* L.), halibuta niebieskiego (*Reinhardtius hippoglossoides* Walb.), szkarłaci (Glyptocephalus cynoglossus L.) i niegładzic (*Hippoglossoides platessoides* Fab.) przy użyciu włóków manilowych o wielkości oczka mniejszej niż 114 mm lub 4,5 cala albo włóków stylonowych o wielkości oczka mniejszej niż 106 mm.

3. Zabrania się w rejonie 3 dokonywania połowu dorsza (*Gadus morhua* L.), plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus* L.), karmazyna (*Sebastes*), halibuta białego (*Hippoglossus hippoglossus* L.), halibuta niebieskiego (*Reinhardtius hippoglossoides* Walb.), szkarłaci (Glyptocephalus cynoglossus L.), żółci (Limanda ferruginea Storer), niegładzic (*Hippoglossoides platessoides* Fab.), czarniaka (*Pollachius virens* L.) i mietusa białego (*Urophycis tenuis* Mitch) przy użyciu włóków manilowych o wielkości oczka mniejszej niż 114 mm lub 4,5 cala albo włóków stylonowych o wielkości oczka mniejszej niż 106 mm.

4. Zabrania się w rejonie 4 dokonywania połowu dorsza (*Gadus morhua* L.), plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus* L.), szkarłaci (Glyptocephalus cynoglossus L.), żółci (Limanda ferruginea Storer), czarnicy (*Pseudopleuronectes americanus* Walb.) i niegładzic (*Hippoglossoides platessoides* Fab.) przy użyciu włóków manilowych o wielkości oczka mniejszej niż 114 mm lub 4,5 cala albo włóków stylonowych o wielkości oczka mniejszej niż 106 mm.

5. Zabrania się w rejonie 5 dokonywania połowu dorsza (*Gadus morhua* L.) i plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus* L.) przy użyciu włóków manilowych o wielkości oczka mniejszej niż 114 mm lub 4,5 cala albo włóków stylonowych o wielkości oczka mniejszej niż 106 mm.

§ 3. 1. Przez wielkość oczka rozumie się wielkość ustaloną przez pomierzenie oczka na mokro po użyciu sieci.

2. Pomiaru wielkości oczek sieci włoka w stanie mokrym po jej użyciu dokonuje się:

- 1) w worku sieci — przez określenie wielkości średniej na podstawie pomierzenia 50 kolejnych oczek biegnących równolegle do podłużnej osi worka, poczynając od końcowej części worka i znajdujących się co najmniej w odległości 10 oczek od liny obramowującej sieć; jeżeli worek jest krótszy niż 50 oczek, średnią określa się na podstawie pomierzenia kolejnych oczek biegnących wzdłuż całej długości worka równolegle do podłużnej osi worka i w odległości co najmniej 10 oczek od liny, na której sieć została obsadzona,
- 2) w innych częściach sieci — przez określenie wielkości średniej na podstawie pomierzenia oczek w rzędzie o 20 kolejnych oczkach, z tym że rzędy powinny się znajdować w odległości co najmniej 10 oczek od liny, na której sieć została obsadzona.

3. Pomiaru w worku sieci i w innych częściach sieci powinny być dokonywane płaskim przyrządem w kształcie trapezu, o zwichnięciu 2 cm na 8 cm i o grubości 3/32 cala lub 2,3 mm, wkładanym do oczka pod naciskiem nie mniejszym niż 10 funtów lub 4,5 kg i nie większym niż 15 funtów lub 6,8 kg.

§ 4. 1. Zabrania się przymocowywania do górnej strony worków włóków ochron z tkanin sieciowych lub innych elementów zmniejszających selektywność oczek.

2. Zezwala się na doczepianie prostokątnych płatów tkaniny sieciowej do górnej części worka włoka w celu zmniejszenia jego uszkodzeń, jeżeli te płaty tkaniny będą odpowiadać następującym warunkom:

- 1) w rejonie 1 nie będą miały oczek o wielkości mniejszej niż 130 mm dla sieci wykonanej z manili lub 121 mm dla sieci wykonanej ze stylonu, mierzonej w stanie mokrym i określonej jako średnia pomiarów dwudziestu kolejnych oczek w rzędzie w poprzek tkaniny, przy użyciu do mierzenia przyrządu określonego w § 3 ust. 3;
- 2) w rejonach 2, 3, 4 i 5 nie będą miały oczek o wielkości mniejszej niż 114 mm dla sieci wykonanej z manili lub 106 mm dla sieci wykonanej ze stylonu, mierzonej w stanie mokrym i określonej jako średnia pomiarów dwudziestu kolejnych oczek w rzędzie w poprzek tkaniny, przy użyciu do mierzenia przyrządu określonego w § 3 ust. 3;
- 3) będą przymocowane do worka tylko wzdłuż ich przednich i bocznych obrębów, a nie w żadnym innym miejscu, w ten sposób, aby płat tkaniny sięgał do przodu nie więcej niż 4 oczka przed stropem dzieleniowym worka i nie dalej ku końcowi worka niż 4 oczka przed oczkami sznurówki zamykającej worek;
- 4) szerokość tej tkaniny sieciowej będzie wynosić co najmniej półtora szerokości worka, mierząc pod kątem prostym do osi podłużnej worka,

3. Trawlerom połowiącym z rufy zezwala się na stosowanie innych ochron górnej części worka włoka, o ile odpowiadają następującym warunkom:

- 1) wielkość oczek ochrony jest dwukrotnie większa od oczek worka właściwego,
- 2) sposób przymocowania ochrony zabezpiecza pełne pokrycie obu elementów bez możliwości krzyżowania się boków oczek worka i ochrony.

§ 5. Zezwala się w rejonach 3, 4 i 5 na połów dorsza, plamiaka i innych gatunków ryb wymienionych w § 2 ust. 3, 4 i 5 włokami o oczkach mniejszych niż określone w § 2, jeżeli na pokładzie statku rybackiego dokonującego połowów głównie innych gatunków ryb nie podlegających ochronie ilość dorsza, plamiaka i innych ochraniających gatunków ryb nie przekroczy:

- 1) łącznie 5.000 funtów lub 2.265 kg albo 10% ciężaru wszystkich ryb znajdujących się na pokładzie danego statku;
- 2) 10% każdego z wymienionych gatunków w stosunku do wszystkich gatunków ryb złowionych przez dany statek przy użyciu włoka w okresie ostatnich 12 miesięcy.

§ 6. W celu zmniejszenia zużycia się sieci zezwala się na przymocowywanie okryw tkanin sieciowych lub innych materiałów do dolnej strony worków włóków.

§ 7. Minister Żeglugi może wprowadzić obowiązek stosowania w rejonie 1 włóków o wielkości oczek większych niż określone w rozporządzeniu.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 10 kwietnia 1967 r. w sprawie ograniczenia połowów niektórych gatunków ryb włokiem na wodach Północno-Zachodniego Atlantyku (Dz. U. Nr 15, poz. 68).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

122

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 kwietnia 1969 r.

dotyczące uczestnictwa Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w Konwencji w sprawie utworzenia Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin, podpisanej w Paryżu dnia 18 kwietnia 1951 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej uważa się za związany od dnia 5 lipca 1962 r. postanowieniami Konwencji w sprawie utworzenia Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin, podpisanej w Paryżu dnia

18 kwietnia 1951 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 33, poz. 191 i z 1963 r. Nr 38, poz. 219), które zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak

123

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 kwietnia 1969 r.

w sprawie przyjęcia przez Arabię Saudyjską Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, sporządzonej w Genewie dnia 6 marca 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 57 Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, sporządzonej w Genewie dnia 6 marca 1948 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 14, poz. 74), złożony został dnia

25 lutego 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przyjęcia powyższej konwencji przez Arabię Saudyjską.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak